

[Steffensen]

mindelige uddannelseselementer. De initiativer, der afprøves og viser sig at være positive i produktionsskolernes virksomhed, må ikke automatisk udelukkes fra arbejdsmarkedet, men må gerne knyttes endnu nærmere dertil og i samarbejde med arbejdsmarkedets parter. Samtidig er det med til at frugtbar gøre vort uddannelsessystem i øvrigt.

Vi er meget positive over for lovforslaget og vil gerne støtte det.

Pia Kjærsgaard (FP):

Produktionsskoler er endnu et af de tilbud, der har tilknytning til lov nr. 488 om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger. Produktionsskolerne skal ifølge undervisningsministerens bemærkninger gøres permanente. Det vil sige en statskole med statsproduktion, der på visse områder kan gå i konkurrence med det private erhvervsliv, og det må jo nemt kunne gøres med denne statstilskudsproduktion.

Det er trist for de unge arbejdsløse, at de ikke får bedre vilkår end en statsproduktionshøjskole. Det er hver gang kunstige ting, der oprettes for at pynte på arbejdsløshedstallene. Vi skal have arbejdsløsheden bragt ned på en sund måde ved en øget produktion, lavere skatter og effektive besparelser på de offentlige udgifter.

Fremskridtspartiet kan ikke tilslutte sig lovforslaget.

Maisted (FD):

Det foreliggende lovforslag er efter min mening en skamstøtte over samfundet. Det viser samfundets afmagt, at man opretter varmestuer og opbevaringsanstalter for unge, som man ikke er i stand til at beskæftige i samfundet. Det skyldes selvfølgelig grundlæggende, at man i årevis har udryddet mindre virksomheder, der ikke længere har råd til at beskæftige de unge, der f.eks. er skoletrætte. Hele det system, hvor alle unge mennesker kunne komme ind på en mindre håndværksvirksomhed eller industrivirksomhed og blive ansat som arbejdsdreng og så senere igennem sin skoling dér blive en dygtig specialarbejder, er ødelagt og nedbrudt.

Dette lovforslag er et typisk udtryk for de højerelønnedes løsning på denne gruppe af unges problemer. Det er efter min mening en foragt for den del af den danske befolkning,

der absolut ikke ønsker at indordne sig under akademikernes krav til, hvad den gruppe skal beskæftige sig med i det danske samfund.

Man har afskaffet reelle, produktive arbejdspladser, hvor de unge kan tjene den løn, de kræver udbetalt, men som de også må yde et stykke arbejde for. I stedet for har man via forskellige faglige organisationer under pres fra venstrefløjen skabt et kunstigt forhold, hvor de unges lønninger er blevet presset op til en sådan højde, at ingen er i stand til at honorere det og slet ikke håndværksmestrene og de mindre virksomheder, og dermed står de unge med det problem, at de ikke kan finde en fornuftig beskæftigelse.

Så kommer man med denne slags tilbud, og jeg vil gerne gentage, at det efter min opfattelse er en skamstøtte over det danske samfund. Det er en foragt for de unge mennesker, der ikke får en mulighed for at beskæftige sig med et stykke arbejde, hvor de kan tjene en fornuftig løn.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Efter min mening ville det være en endnu større skam, hvis vi ikke gjorde noget, men bortset fra det kan der være noget om det, hr. Maisted siger.

Situationen er imidlertid den, at de unge arbejdsløse står der. Produktionsskolerne har vist sig at være en foranstaltning, der er bedre end så mange andre foranstaltninger, og derfor ønsker regeringen nu folketingets medvirken til at få skolerne gjort permanente, ikke nødvendigvis til evig tid, men sådan at vi nu får en lovgivning, som bliver stående, og som ikke udløber på et eller andet fremtidigt tidspunkt. Lovforslaget er altså et forslag om permanentgørelse af en hjemmel til at oprette og drive disse skoler.

Endvidere er lovforslaget en forenkling. Det vil man kunne se i § 5, hvoraf det fremgår, at man nu ikke længere skal godkende år efter år, men at der kun skal godkendes en enkelt gang selvfølgelig med et vist efterfølgende tilsyn. Endvidere ses det i § 12, som er en af de paragraffer, man efterhånden ser i samtlige lovforslag, nemlig en paragraf, som uddelegerer de bemyndigelser, som ingen af os kan lide, fra ministeren til de sagkyndige direktorater.